

فصلنامه علمی زبان پژوهی دانشگاه الزهراء^(س)

سال پانزدهم، شماره ۴۶، بهار ۱۴۰۲

نوع مقاله: پژوهشی

صفحات ۱۱۰-۱۰۵

تحلیل گفتمان انتقادی در روایت‌های زنان تحت خشونت خانگی بر اساس مدل کنشگران اجتماعی ون لیون^۱ (۲۰۰۸)

جلال رحیمیان^۲، زهرا جهانبانی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۸/۷

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۱۰/۱۵

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی روایت‌های زنان از تجربه شخصی خود نسبت به خشونت‌های خانگی اعمال شده بر آنها و آشکار ساختن ایدئولوژی تولیدکنندگان روایت‌ها نسبت به خود و افراد خشونت‌گر انجام شده است. به این منظور، پنجه‌گاه روایتی که مستقیماً به وسیله زنان خشونت‌دیده نقل شده بود، به صورت تصادفی انتخاب شده و با استفاده از مدل کنشگران اجتماعی ون لیون (Van Leeuwen, T. (2008) بررسی شده‌اند. یافته‌ها نشان می‌دهد که در روایت‌های مورد بررسی، کنشگران به صورت بر جسته نشان داده شده‌اند و برای بازنمایی افراد خشونت‌گر، در مقایسه با افراد خشونت‌دیده، به میزان بیشتری از مؤلفه‌های گفتمان‌مدار جامعه‌شناسنخی-معنایی استفاده شده است. تفاوت کاربرد برخی از مؤلفه‌ها برای بازنمایی افراد خشونت‌گر و افراد خشونت‌دیده چشمگیر است. این تفاوت می‌تواند نشان‌دهنده آن باشد که زنان خشونت‌دیده جایگاه مناسبی برای خود در نظر نمی‌گیرند؛ در متحمل شدن خشونت، افرون بر اینکه افراد خشونت‌گر را عامل اصلی می‌دانند، احتمالاً خود را هم تا اندازه‌ای گناه‌کار می‌دانند؛ اعضای خانواده خود را، حتی در مواردی که بی‌گمان خشونت‌گر هستند، به طور منفی ارزش‌گذاری نمی‌کنند؛ و نگاه بالا به پایینی که جامعه نسبت به زنان دارد، در گفتار و در نتیجه در ایدئولوژی خود زنان هم نمایان است.

واژه‌های کلیدی: بازنمایی کنشگران اجتماعی، مؤلفه‌های گفتمان‌مدار، خشونت خانگی، خشونت‌دیده، خشونت‌گر.

^۱ شناسه دیجیتال (DOI): 10.22051/jlr.2021.33047.1921

شناسه دیجیتال (DOR): 20.1001.1.20088833.1402.15.1.3.6

^۲ استاد زبان‌شناسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران (نویسنده مسئول)؛ rrahimian@rose.shirazu.ac.ir

^۳ دانشجوی دکتری، گروه زبان‌شناسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران؛ z.jahanbani@shirazu.ac.ir

۱. مقدمه

تحلیل گفتمان انتقادی رویکردی نوین در حوزه تحلیل گفتمان است که به بررسی رابطه بین زبان و اندیشه می‌پردازد و ایدئولوژی نهان در پس متن‌ها را کشف می‌کند. ضرورت تحلیل گفتمان انتقادی زمانی آشکار می‌شود که بدانیم نهادهای سیاسی، اجتماعی و فرهنگی که گفتمان‌ها را شکل می‌دهند، گفتمان‌ها را با جهان‌بینی و تفکر ویژه خود در هم می‌آمیزند و آن‌ها را چنان طبیعی جلوه می‌دهند که مردم آن گفتمان و پذیرش جهان‌بینی و تفکر پنهان در ورای آن را امری طبیعی و منطقی می‌پندازند و می‌انگارند که آزادانه و با انتخاب خود اندیشیده‌اند، پیش‌داوری کرده‌اند و تصمیم گرفته‌اند (Aghagolzadeh, 2006, 9). به باور ون لیون (Van Leeuwen, 2008) زبان بارتبار دهنده ایدئولوژی است و با مطالعه زبان معنکش شده در متون یا گفتمان می‌توان به ایدئولوژی آن متن یا گفتمان پی‌برد. به عقیده فرکلاف، تحلیل گفتمان انتقادی یعنی آشکارسازی ارتباطاتی که از چشم افراد جامعه پنهان است، نظیر رابطه بین زبان، قدرت و جهان‌بینی (Fairclough, 1989). تحلیل گفتمان انتقادی سعی دارد شناخت و آگاهی مردم نسبت به نقش زبان در شکل دهی، حفظ یا تغییر روابط قدرت را افزایش دهد (Fairclough, 2001). فاولر (Fowler, 1991) معتقد است که خواننده می‌تواند با استفاده از امکانات تحلیل گفتمان انتقادی، جهان‌بینی نهفته در متون را رمزگشایی کند. فوکو معتقد است که گفتمان بزرگ‌تر از زبان است و علاوه بر زبان، پدیده‌های اجتماعی دیگر بسیاری را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد و هرچیزی هویت خود را از گفتمانی که در آن قرار دارد، به دست می‌آورد (Jorgenson & Philips, 2002).

در تحلیل گفتمان انتقادی، زبان دارای دو سطح زیرین و زیرین است. در سطح زیرین، ساختارها و مؤلفه‌های گفتمان‌مدار وجود دارد و در سطح زیرین، ایدئولوژی و جهان‌بینی تولید‌کننده آن گفتمان نهفته است. «ساختارهای گفتمان‌مدار ساختارهایی هستند که به کارگیری و یا عدم به کارگیری آن‌ها و تغییر و تبدیل آن‌ها به صورت دیگر در گفته و یا متن باعث می‌شود که از گفته، برداشت‌های متفاوتی شود، مطلبی پوشیده و یا مبهم شود و یا صراحت بیشتری پیدا کند و یا بخشی از گفته را برجسته نماید و بخش دیگری را در حاشیه قرار دهد» (Yarmohammadi, 2004, 166).

مؤلفه‌های گفتمان‌مدار، کنشگران اجتماعی را به تصویر می‌کشند. کنشگران اجتماعی یعنی همه افرادی که در یک گفتمان حضور دارند، به کمک مؤلفه‌های جامعه‌شناختی-معنایی به گونه‌های مختلف در گفتمان بازنمایی می‌شوند. در تحلیل گفتمان انتقادی، این باور وجود دارد که بیشتر متن‌ها دارای بار ایدئولوژیکی هستند و پیشامدها و رویدادها از دیدگاه ویژه‌ای گزارش

می‌شوند؛ در نتیجه، می‌توان با استفاده از این رویکرد، ایدئولوژی‌های غالب در متن‌های گوناگون را بازکاوی کرد. این پژوهش، نیز بر آن است تا با استفاده از رویکرد تحلیل گفتمان انتقادی، به بررسی یکی از مسئله‌های مهم در ایران و حتی در جهان، بپردازد. مسئله، خشونت خانگی علیه زنان است، و ابزار مورد استفاده برای بررسی، الگوی کنشگران اجتماعی^۱ ون لیون (Van Leeuwen, 2008) است.

برخلاف بیشتر الگوهای رایج در تحلیل انتقادی گفتمان که ابزارهای زبانی مانند اسم‌سازی و حذف فاعل در ساخت مجھول ار مبنای تحلیل قرار می‌دهند، ون لیون مؤلفه‌های جامعه‌شناسخی-معنایی را ملاک تحلیل قرار می‌دهد. زیرا بر این باور است که بین شاخص‌های زبان‌شناسخی و نقش آن‌ها رابطه صدرصد مستقیم وجود ندارد و بررسی مؤلفه‌های جامعه‌شناسخی-معنایی شناسخت عمیق‌تری از متن به دست می‌دهد. دوماً، معنا و منظور از فرهنگ گویشوران سرچشمه می‌گیرد نه از زبان (Van Leeuwen, 2008). ون لیون (Van Leeuwen, 1993) معتقد است که همه کارهایی که مردم انجام می‌دهند کردار اجتماعی به شمار می‌آیند و مهم‌ترین عناصر کردار اجتماعی مشتمل اند بر (الف) شرکت کنندگان در کردار اجتماعی (کنشگران اجتماعی)؛ (ب) فعالیت‌هایی که شرکت کنندگان در آن حضور دارند (کنش)؛ (ج) واکنش‌هایی که شرکت کنندگان از خود نشان می‌دهند (واکنش) (Van Leeuwen, 1993, p.30). در این پژوهش به بررسی شیوه‌های بازنمایی کنشگران اجتماعی پرداخته شده است.

خشونت خانگی به تازگی در ایران به طور رسمی تری مورد توجه قرار گرفته است. خشونت خانگی را می‌توان مجموعه‌ای از رفتارها معرفی کرد که فرد برای کنترل رفتارها و احساسات فرد دیگر دست به دامن آن‌ها می‌شود (Khani et al., 2011). خشونت خانگی از رایج‌ترین انواع خشونت‌های مبتنی بر جنسیت است که شامل آزارهای جسمی، روانی، کلامی، جنسی، اقتصادی و اجتماعی است. بیشترین افرادی که از خشونت خانگی رنج می‌برند، زنان و دختران هستند. خانه اغلب به عنوان پناهگاه امن انگاشته می‌شود، ولی خشونت خانگی بخشی از تجربه اغلب زنان است. خشونت علیه زنان پیامدهای ویرانگری به ویژه در سطح خانواده دارد؛ احساس ناشایستگی زن در مدیریت خانواده، از کارافتادگی جسمی و روحی زن، عدم کارآیی زن در محیط کاری، خدشه‌دار شدن شرافت و عزّت نفس زن، کاهش منزلت خانوادگی و اجتماعی زن، پناه آوردن زن به داروهای روان‌گردان، الكل، مواد مخدر، قمار و فال‌گیری، خودکشی، احساس درماندگی، افسردگی مزمن و موارد مشابه از جمله تأثیرات منفی رفتارهای خشونت آمیز مردان علیه زنان در

¹ social actors

خانواده است (Sarvestani, 2005, 107). افزون بر موارد بالا، فرزندان این گونه خانواده‌ها شدیداً از مشکلات و نابهنجاری‌های رفتاری مانند منزل‌گریزی، پرخاشگری، افسردگی و بی‌اعتنایی نسبت به دیگران، افت تحصیلی و موارد مشابه رنج می‌برند و رفتارهای نابهنجاری مانند دزدی، اعتیاد و خرید و فروش مواد مخدّر و از لحاظ احساسی نفرت نسبت به پدر و حتی قصد کشتن او، نفرت از مادر و جانبداری از رفتار پدر را از خود نشان می‌دهند (Ezazi, 2005, 28). بنابراین، توجه به این مسئله و بررسی آن از جنبه‌های مختلف می‌تواند راه‌گشایش باشد. این پژوهش بر آن است تا روایت‌های زنانی که انواعی از خشونت خانوادگی را تجربه کرده‌اند، با استفاده از مدلی کاملاً زبانی مورد تجزیه و تحلیل قرار دهد. به بیان دیگر، در این پژوهش، با بررسی مؤلفه‌های گفتمان‌مدار در این روایت‌ها، ایدئولوژی تولید‌کنندگان این متن‌ها کشف می‌شود و نیز ابزارها و راهبردهایی که این زنان برای متقدّع‌کردن یا تأثیرگذاشتن بر مخاطبان خود به کار می‌برند، مورد بررسی قرار می‌گیرد. در این پژوهش، به این پرسش‌ها پاسخ داده می‌شود: نخست اینکه، در روایت‌های زنانی که خشونت خانگی را تجربه کرده‌اند، کنشگران اصلی بیشتر با چه مؤلفه‌هایی بازنمایی شده‌اند؟ دوم آنکه، کدام‌یک از مؤلفه‌های گفتمان‌مدار جامعه‌شناسخی-معنایی الگوی ون لیون بیشترین کاربرد در روایت‌ها را دارند؟ سوم اینکه، مؤلفه‌های پرکاربرد برای بازنمایی چه کنشگرانی به کار رفته‌است؟ چهارم آنکه، نگرش کلّی زنانی که خشونت خانگی تجربه کرده‌اند، نسبت به خود و فرد خشونت گر چگونه است؟

۲. پیشینهٔ پژوهش

طی سال‌های اخیر، پژوهش‌های زیادی به صورت جداگانه در حوزهٔ تحلیل گفتمان انتقادی و در حوزهٔ خشونت علیه زنان انجام شده‌است. در زمینهٔ تحلیل گفتمان انتقادی در حوزهٔ خشونت علیه زنان نیز پژوهش‌هایی در کشورهای مختلف نجات گرفته، ولی در ایران بیشتر پژوهش‌های زبانی انجام گرفته در حوزهٔ خشونت علیه زنان، در زمینه‌هایی مانند جنسیت‌گرایی در واژگان، معنا و اصطلاحات است. به هر حال، نیاز به پژوهش‌هایی از نوع آن‌چه در این پژوهش به آن پرداخته می‌شود به شدت محسوس است. در ادامه، به برخی از پژوهش‌هایی که با استفاده از الگوی ون لیون در ایران انجام شده‌است، می‌پردازم.

یارمحمدی و سیف (Yarmohammadi & Seif, 2004) با استفاده از مؤلفه‌های جامعه‌شناسخی-معنایی الگوی ون لیون (Van Leeuwen, 1996)، گزیده‌هایی از روزنامه‌های فارسی و انگلیسی درمورد درگیری‌های اسرائیل و فلسطین را تجزیه و تحلیل کردند. آن‌ها نشان دادند که بین ساختارهای گفتمان‌مدار و ساخت ایدئولوژیک ارتباط دوسویه وجود دارد. همچنین،

در همه فرهنگ‌ها از مؤلفه‌های گفتمان‌مدار یکسانی استفاده می‌شود، هر چند بسته به دیدگاه تولید‌کننده متن، میزان بهره‌گیری از این مؤلفه‌ها و نوع آن متفاوت است.

پهلوان‌نژاد و همکاران (Pahlavannezhad et al., 2009) بازنمایی کارگزاران اجتماعی در نشریات دوره مشروطه را با استفاده از مؤلفه‌های گفتمان‌مدار جامعه‌شناختی-معنایی ون لیون بررسی کردند. تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که همه این نشریه‌ها از مؤلفه‌های گفتمان‌مدار جامعه‌شناختی-معنایی بهره گرفته‌اند، ولی میزان بهره‌گیری آن‌ها از مؤلفه‌ها یکسان نیست. هر چند، این تفاوت به اندازه‌ای نیست که ایدئولوژی متفاوتی را نشان دهد. بلکه بر عکس، دیده شده که ایدئولوژی پنهان در لایه‌های زیرین این متن‌ها تقریباً یکسان است. ترتیب بهره‌گیری از مؤلفه‌ها از این قرار است: تشخّص‌بخشی، فغال‌سازی، تشخّص‌زدایی، حذف و منفعل‌سازی. این شیوه غالباً بازنمایی نشان داد که این متن‌ون، کارگزاران را به صورت انسان‌هایی فعال، پویا و تأثیرگذار بازنمایی می‌کنند؛ که این به نوبه خود روح انقلابی مردم و پویندگی جامعه آن روز را نشان می‌دهد.

آقاگل‌زاده و همکاران (Aghagolzadeh et al., 2013) میزان بی‌طرفی رسانه‌های مهم بین‌المللی در اخبار پرونده اتمی ایران به ویژه در بازنمایی کنشگران اصلی آن را با استفاده از مدل کنشگران اجتماعی ون لیون (Van Leeuwen, 2008; quoted in Aghagolzadeh et al., 2013) بررسی کردند. یافته‌های پژوهش آن‌ها نشان داده که رسانه‌های مهم بین‌المللی گرچه ادعای بی‌طرفی در اخبار می‌کنند، ولی رویکرد آن‌ها هدفمند و جانب‌دارانه بوده و افزون بر اینکه کنشگران ایرانی را از رویدادهای مثبت حذف می‌کنند، با استفاده از راهبردهای نامدهی و هویت‌بخشی می‌کوشند تصویری منفی، بی‌منطق و افراطی از کنشگران ایرانی نشان دهند. در حالی که بر عکس، کنشگران غربی را افرادی متعادل، منطقی و صلح طلب نشان می‌دهند. آشکار است که این سیاست‌ها کاملاً مغرضانه و هدفمند انجام می‌گیرد.

صرح‌آگرد و شیروانی (Sahragard & Shirvani, 2013) با اعتقاد به اینکه ایدئولوژی و قدرت مهم‌ترین نقش را در تحلیل گفتمان دارند، هویت شهروندان ایرانی مهاجر را در متنون مطبوعاتی داخل و خارج از کشور بازنمایی کردند. داده‌های پژوهش از دو روزنامه کیهان و همشهری و سایت‌های ایرانیان دات کام و خبرآنلاین گردآوری شده و چارچوب پژوهش، مؤلفه‌های گفتمان‌مدار جامعه‌شناختی-معنایی الگوی ون لیون بود. پس از تجزیه و تحلیل داده‌ها و تعیین میزان معناداری هر روزنامه با روش‌های آماری، معلوم شد که میزان رازگونگی روزنامه‌های داخلی بیشتر از روزنامه‌های خارج از کشور بوده است.

اسدی و همکاران (Asadi et al., 2015) متونی از روزنامه‌های «شرق»، «اعتماد»، «رسالت» و «کیهان» را با استفاده از مؤلفه‌های جامعه‌شناسخی- معنایی ون لیون (Van Leeuwen, 1996; quoted in Asadi et al., 2015) بررسی کردند. یافته‌های این پژوهش نشان داد که کارایی برخی مؤلفه‌های جامعه‌شناسخی- معنایی بیشتر است، به ویژه مؤلفه‌هایی مانند تشخّص بخشی، تشخّص زدایی، فعال‌سازی، کمنگ‌سازی و تفکیک کردن. همچنین، به این نتیجه رسیدند که میان ایدئولوژی و مؤلفه‌های گفتمان‌مدار رابطه دوسویه برقرار است و از طریق بررسی این مؤلفه‌ها می‌توان به ایدئولوژی نهفته در متون، که همان ایدئولوژی حاکم بر ذهن نویسنده‌گان است، پی‌برد. حلاج‌زاده بناب و همکاران (Hallaj Zadeh Bonam et al., 2018) با هدف بررسی چگونگی بهره‌مندی جامعه‌آماری از ابزارهای زبانی، گفتمان زن ۲۵ تا ۴۵ ساله خواستار طلاق در دادگاه‌های خانواده شهر زاهدان را بر مبنای الگوی جامعه و گفتمان ون دایک (van Dijk, 2006; quoted in Hallaj Zadeh Bonam et al., 2018) مورد تحلیل و بررسی قرار دادند. یافته‌های پژوهش نگارندگان نشان داد که جامعه‌آماری پژوهش، از تمامی ابزارها و راهبردهای نحوی، بلاغی و واژگانی استفاده کردند تا کنش‌های درست خود و عملکردهای نادرست همسران خود را بزرگ‌نمایی کنند. همچنین، بیشترین بزرگ‌نمایی مربوط به کنش‌های نادرست همسران و اطرافیانش بوده و به کوچک‌نمایی کنش‌های نادرست خود و کنش‌های درست فرد مقابله کرده بود. به بیان دیگر، جامعه زن‌های مورد بررسی از دو ضلع مربع ایدئولوژیک ون دایک که برای کوچک‌نمایی کنش‌های نادرست خود و عملکردهای درست فرد مقابله است، کمتر پیروی کردند.

رحیمیان و محمدپور (Rahimian & Mohammadpour, 2019) بازنمایی شخصیت زنان در داستان «مالیخولیای محبوب من» اثر بهاره رهنما (۱۳۹۴) را با بهره‌گیری از الگوی تحلیل گفتمان انتقادی ون لیون (Van Leeuwen, 2008; quoted in Rahimian & Mohammadpour, 2019) بررسی کردند. نگارندگان با اعتقاد به اینکه متون ادبی، داستان‌ها و رمان‌ها هم‌مانند دیگر متون در راستای برقراری ارتباط هستند و در نتیجه می‌توان با نگرش و روش انتقادی آن‌ها را تحلیل نمود، ساختارهای همانگ با هدف پژوهش را انتخاب و سپس با الگوی جامعه‌شناسخی- معنایی ون لیون (همان) بررسی و تحلیل کردند. تجزیه و تحلیل‌ها نشان داد که نویسنده کتاب «مالیخولیای محبوب من» به دنبال این است که دختران امروزی در نسل بعدی، زنان قدرتمندتری از چنین عاطفی و اجتماعی باشند تا بتوانند پابه‌پای مردان از چالش‌های عاطفی عبور کنند.

در ادامه، به ارائه پیشینه‌هایی پرداخته می‌شود که در دیگر کشورها انجام پذیرفته است:

عبدالرزاق (Abdul Razzaq, 2012) بازنمایی کارگران مهاجر در یکی از روزنامه‌های مالزی را با بهره‌گیری از رویکرد تاریخی-گفتمانی ووداک (Wodak, 2001; quoted in Abdul Van Leeuwen, 1996; quoted in Razzaq, 2012) و بازنمایی کنشگران اجتماعی ون لیون (Van Leeuwen, 1996; quoted in Abdul Razzaq, 2012) بررسی کردند. یافته‌های پژوهش آن‌ها نشان داد که روزنامه‌های مالزی، کارگران مهاجر را به صورت منفی بازنمایی کرده‌اند. در واقع، از جنبه فرصت‌های شغلی، کارگران مهاجر، رقبایان افراد بومی تلقی شده و نیز به عنوان تهدیدی برای امنیت اجتماعی بازنمایی شده‌اند. افزون بر این، سخنان مقامات مالزی نظیر رئیس جمهور نیز موجب تقویت بازنمایی منفی کارگران مهاجر در این روزنامه شده است.

ريحان و همکاران (Rayhan et al., 2013) مؤلفه حذف از الگوی کنشگران اجتماعی ون لیون (Van Leeuwen, 2008; quoted in Rayhan et al., 2013) را در اخبار روزنامه جاکارتا پست اندونزی بررسی کردند. مؤلفه حذف خود شامل دو عنصر پنهان‌سازی و کم‌رنگ‌سازی است. یافته‌ها نمایانگر آن بود که ۹۵٪ از کاربردهای مؤلفه حذف به صورت پنهان‌سازی بوده و فقط در ۵٪ از کاربردهای حذف از مؤلفه کم‌رنگ‌سازی استفاده شده است. روزنامه جاکارتا پست با چنین استفاده‌ای از مؤلفه حذف و در نتیجه مؤلفه پنهان‌سازی، هیچ ردپایی از کنشگران مربوطه در اخبار بر جا نگذاشته و فقط در ۵٪ از موارد حذف که با استفاده از کم‌رنگ‌سازی بازنمایی شدند، می‌توان به کنشگران حذف شده پی برد.

مارتینز لیولا (Martinez Lirola, 2014) اخبار مربوط به برنامه بازگشت مهاجران را در چند روزنامه اسپانیایی بررسی کرد. ابزار تحلیل در این پژوهش، الگوی کنشگران اجتماعی ون لیون (Van Leeuwen, 2008; quoted in Martinez Lirola, 2014) بود. یافته‌های پژوهش نشان داد که در اخبار مربوط به بازگشت مهاجران در این روزنامه‌ها، دو واقعیت وجود دارد: ۱) واقعیت گروه اکثریت، یعنی گروهی که دارای قدرت هستند و به وسیله سیاستمداران تصمیم‌گیرنده بازنمایی می‌شوند؛ ۲) واقعیت گروه اقلیت، که از آن‌ها خواسته شده از برنامه بازگشت پیروی کنند و به تصمیمات گروه دارای قدرت احترام بگذرند. بر این اساس، گروه اکثریت برتر از گروه اقلیت انگاشته شده است.

ریزدانوا (Risdaneva, 2018) بازنمایی زنان در اخبار مربوط به خشونت جنسی را در دو روزنامه متعلق به فرهنگ‌های مختلف (روزنامه بریتانیایی گاردن و روزنامه اندونزیایی جاکارتا پست) بررسی و مقایسه کرد. ابزار وی برای تحلیل، مؤلفه نامدهی الگوی کنشگران اجتماعی ون لیون بود. نگارنده در پژوهش خود به منظور بررسی بهتر بازنمایی زنان، به بازنمایی مردان در این

خبر نیز پرداخت. یافته‌ها نشان داد که رویکرد این دو روزنامه در بهره‌گیری از مؤلفه نامده‌ی متفاوت بود. روزنامه جاکارتا پست هم به قربانیان و هم به مجرمان از جنبه وضعیت حقوقی شان در پرونده‌های جنایی، نقش اعطای کرد، و بر طرفین پرونده‌ها تمکز داشت. بر عکس، روزنامه گاردنین قربانیان را از جنبه سن و جنسیت شان طبقه‌بندی و مجرمان را با نام خانوادگی بازنمایی کرد و در بازنمایی‌ها از وضعیت حقوقی آن‌ها در پرونده بهره نگرفت. این رویکرد گاردنین نمایانگر آن بود که این روزنامه بیشتر بر خود جنایت‌ها تمکز داشت تا برابر مشارکین پرونده‌ها.

۳. چارچوب نظری

در تحلیل گفتمان انتقادی، الگوهای گوناگونی برای بررسی متن‌ها وجود دارد. الگوی به کار رفته در این پژوهش، کنشگران اجتماعی ون لیون (Van Leeuwen, 2008) است. مبنای تحلیل ون لیون، مؤلفه‌های گفتمان‌مدار جامعه‌شناختی-معنایی است زیرا باور دارد که این مؤلفه‌ها، در مقایسه با مؤلفه‌های صرفاً زبان‌شناختی، شاخت عمیق‌تر و جامع‌تری از متن به دست می‌دهند. در ادامه، به صورت مختصر، به توضیح مؤلفه‌هایی که ون لیون برای بازنمایی کنشگران اجتماعی در متن معرفی کرده‌است پرداخته می‌شود. لازم به اشاره است که معادل‌ها برای مؤلفه‌های گفتمان‌مدار از یارمحمدی (Yarmohammadi, 2006) گرفته شده‌است.

بر اساس مدل کنشگران اجتماعی ون لیون (Van Leeuwen, 2008, p. 28)، بسته به هدف‌ها و منفعت‌های تولید‌کنندگان متن، کنشگران اجتماعی در بازنمایی‌ها حذف^۱ یا اظهار^۲ می‌شوند. حذف به دو صورت کم‌رنگ‌سازی^۳ و پنهان‌سازی^۴ انجام می‌شود. در کم‌رنگ‌سازی، برخلاف پنهان‌سازی، اگرچه کنشگر حذف شده ولی ردپایی از آن در جای دیگری از متن وجود دارد و می‌توان با قطعیت مستدلی آن را بازسازی کرد، گرچه قطعیت هیچ‌گاه صد درصد نیست. به جز حذف، بقیه مؤلفه‌ها از اجزای زیرمقوله‌های اظهار به شمار می‌آیند. فرآیند اظهار از سه زیربخش اصلی تشکیل شده است: (الف) تعیین نقش^۵، (ب) تعیین نوع اشاره^۶ و (ج) تعیین ماهیت^۷. تعیین نقش از دو زیرمقوله فعال‌سازی^۸ و منفعل‌سازی^۹ تشکیل شده است. اگر کنشگر اجتماعی به صورت نیرویی فعال، پویا و اثرگذار بازنمایی شود، از فعال‌سازی استفاده شده؛ ولی وقتی کنشگر

¹ exclusion

² inclusion

³ backgrounding

⁴ suppression

⁵ role allocation

⁶ reference allocation

⁷ type allocation

⁸ activation

⁹ passivation

به صورت عاملِ تأثیرپذیر بازنمایی شود، مؤلفه منفعل‌سازی به کار رفته است. منفعل‌سازی خود به دو گونه تأثیرپذیری مستقیم^۱ و تأثیرپذیری غیرمستقیم^۲ دسته‌بندی می‌شود.

در پیوند با تعیین نوع اشاره، ون لیون (Van Leeuwen, 2008, p. 46) بیان کرده که کنشگران اجتماعی می‌توانند از مشخصه انسانی یا غیر انسانی برخوردار شوند. اگر کنشگر در مقام انسان و با استفاده از مواردی که دارای مشخصه ممیز انسان بودن است بازنمایی شود، از مؤلفه تشخّص‌بخشی^۳ بهره گرفته شده است. بر عکس، در تشخّص‌زدایی^۴، کنشگر با استفاده از مشخصه‌های غیر انسانی بازنمایی می‌شود. تشخّص‌بخشی دارای دو زیرمقوله مشخص‌سازی^۵ و نامشخص‌سازی^۶ است. مشخص‌سازی یعنی زمانی که هویت کنشگران اجتماعی، مشخص و روشن باشد؛ بر عکس نامشخص‌سازی. مشخص‌سازی خود به شیوه‌هایی انجام می‌پذیرد: (الف) پیوند زدن^۷ و پیوندزدایی^۸، (ب) تفکیک کردن^۹ و تفکیک‌نکردن^{۱۰}، (ج) نامدهی^{۱۱} و طبقه‌بندی^{۱۲}، (د) مشخص‌سازی تک‌موردي^{۱۳} و مشخص‌سازی چند‌موردي^{۱۴}. در پیوند زدن، کنشگران در قالب گروهی بازنمایی می‌شوند که در مورد فعالیت یا دیدگاه خاصی همنظر و همرأی هستند. تفکیک کردن یعنی یک فرد یا گروه به طور آشکاری از دیگر گروه‌های مشابه تفکیک می‌شود. هنگامی که کنشگران اجتماعی بر اساس نام و هویت منحصر به فرد خود یاد شوند از مؤلفه نامدهی بهره گرفته شده است. نامدهی می‌تواند رسمی^{۱۵}، نیمه‌رسمی^{۱۶} یا غیر رسمی^{۱۷} باشد. نامدهی رسمی مانند «خانم کریمی»، نامدهی نیمه‌رسمی مانند «مرضیه کریمی» و نامدهی غیر رسمی مانند «مرضیه». عنوان‌دهی هم شیوه‌ای از نامدهی است که از دو جنبه مقام‌دهی^{۱۸} و نسبت‌دهی^{۱۹} تشکیل شده است. مقام‌دهی مانند «دکتر کریمی» و نسبت‌دهی مانند خاله مرضیه. وقتی کنشگران با توجه به نقش‌ها و هویت مشترکشان با دیگران بازنمایی شوند، از مؤلفه طبقه‌بندی بهره گرفته شده است. طبقه‌بندی

¹ subjection

² beneficialization

³ personalization

⁴ impersonalization

⁵ determination

⁶ indetermination

⁷ association

⁸ dissociation

⁹ differentiation

¹⁰ indifferentiation

¹¹ nomination

¹² categorization

¹³ single determination

¹⁴ overdetermination

¹⁵ formalization

¹⁶ semi-formalization

¹⁷ informalization

¹⁸ honorification

¹⁹ affiliation

خود به سه شیوه نقش‌دهی^۱، ارزش‌دهی^۲ (مثبت یا منفی) و هویت‌دهی^۳ انجام می‌گیرد. نقش‌دهی یعنی وقی کنشگران با توجه به نقشی که به آن‌ها داده می‌شود یا کاری که انجام می‌دهند، طبقه‌بندی شوند، مانند معلم. گاهی ممکن است شخص یا گروه بر اساس ارزش فرهنگی یا اجتماعی که به آن‌ها داده شده است طبقه‌بندی شوند؛ که در این صورت از مؤلفه ارزش‌دهی بهره گرفته شده است. گاهی نیز ممکن است کنشگران بر اساس ویژگی‌های ذاتی و دائمی خود طبقه‌بندی شوند و به آن‌ها هویت خاصی داده شود که در این صورت از مؤلفه هویت‌دهی بهره گرفته شده است. هویت‌دهی خود شامل هویت‌بخشی مقوله‌ای^۴، هویت‌بخشی نسبتی^۵، هویت‌بخشی ظاهری^۶ است. در هویت‌بخشی مقوله‌ای، کنشگران با توجه به مقوله‌هایی که جامعه یا نهادها آن‌ها را از هم متمایز می‌کند، بازنمایی می‌شوند؛ مانند سن، جنسیت، نژاد، قومیت، مذهب، حرفه، طبقه اجتماعی و موارد مشابه. در هویت‌بخشی نسبتی، کنشگران با توجه به رابطه‌های خویشاوندی، کاری، دوستی و شخصی بازنمایی می‌شوند. در هویت‌بخشی ظاهری، کنشگران بر حسب ویژگی‌های فیزیکی و ظاهری، اندام یا عضو خود، که در یک بافت ویژه که منحصرًا مشخص کننده آن‌ها است، بازنمایی می‌شوند. هنگامی کنشگر در یک نقش اجتماعی واحد شرکت دارد و در قالب یک نقش منفرد بازنمایی شود از مؤلفه مشخص‌سازی تک‌موردی و وقتی به طور همزمان در چند نقش حضور داشته باشد از مؤلفه مشخص‌سازی چند‌موردی بهره گرفته شده است. مشخص‌سازی چند‌موردی شامل چهار زیرمقوله وارونگی^۷، نمادین شدگی^۸، دلالت ضمنی کردن^۹ و فشرده شدگی^{۱۰} است. وارونگی زمانی است که کنشگر، با دو نقش متضاد و وارونه هم بازنمایی شود. در نمادین شدگی، به جای کنشگران واقعی از کنشگران خیالی، اسطوره‌ای و یا داستانی استفاده می‌شود. در دلالت ضمنی کردن، یک کنشگر مشخص منحصر به فرد، مقوله یا نقش دیگری را هم به عهده دارد. در فشرده شدگی، مشخص‌سازی از طریق ترکیبی از تعمیم و انتزاع‌سازی انجام می‌گیرد. صفتی ویژه از گروهی از مردمان انتزاع می‌گردد و سپس به هریک از افراد آن گروه داده می‌شود. تشخّص‌بخشی به دو گونه انتزاعی کردن^{۱۱} و عینی کردن^{۱۲} دسته‌بندی می‌شود. در انتزاعی کردن، کنشگر با صفت و کیفیت بازنمایی می‌شود.

¹ functionalization² appraisement³ identification⁴ physical identification⁵ relational identification⁶ physical identification⁷ inversion⁸ symbolization⁹ connotation¹⁰ distillation¹¹ abstraction¹² objectivation

عینی کردن با شیوه‌های گوناگون و با اهداف مختلف انجام می‌گیرد. هدف از آن، گاهی اقتداربخشی به افراد و گاهی سلب مسئولیت از کنشگر اصلی است. عینی کردن به چهار شیوه مکان مداری^۱، ابزار مداری^۲، گفته مداری^۳ و اندام مداری^۴ انجام می‌پذیرد. در مکان مداری، کنشگر به وسیله مکانی بازنمایی می‌شود که در بافتی مشخص، با آن بسیار عجین شده است. در ابزار مداری، کنشگر به وسیله ابزار بازنمایی می‌شود. در این حالت، ابزار مورد استفاده عامل به جای خود عامل بازنمایی می‌شود. در گفته مداری، کنشگران اجتماعی به وسیله گفته‌ها و نوشه‌های خود بازنمایی می‌شوند. در اندام مداری، کنشگران اجتماعی به وسیله بخشی از بدن خود بازنمایی می‌شوند.

آخرین زیربخش مؤلفه اظهار، تعیین ماهیت است. تعیین ماهیت کنشگران اجتماعی هم مانند تعیین نقش و تعیین نوع اشاره اهمیت بسیاری دارد. کنشگران می‌توانند به صورت عام (جنس ارجاعی^۵) یا خاص (نوع ارجاعی^۶) بازنمایی شوند. هنگامی که کنشگران به صورت طبقه‌ها و افراد عام بازنمایی شوند از جنس ارجاعی، و وقتی به صورت مشخص و قابل شناسایی بازنمایی شوند از نوع ارجاعی استفاده شده است. نوع ارجاعی شامل دو زیرمقولة فرد ارجاعی^۷ و گروه ارجاعی^۸ است که در آن‌ها کنشگران به ترتیب به صورت فرد و گروه بازنمایی می‌شوند. گروه ارجاعی دارای دو زیرمقولة کلی ارجاعی^۹ و مجموعه ارجاعی^{۱۰} است. اگر گروه‌های کنشگران با اعداد و ارقام نشان داده شوند از مؤلفه مجموعه ارجاعی بهره گرفته شده؛ در غیر این صورت مؤلفه کلی ارجاعی به کار رفته است.

برای سهولت تجسم مؤلفه‌های انگاره کنشگران اجتماعی ون لیوون (Van Leeuwen, 2008) نمودار (۱) مشتمل بر تمام مؤلفه‌های گفتمان مدار جامعه‌شناختی- معنایی ارائه شده است.

¹ spatialization

² instrumentalization

³ utterance autonomization

⁴ somatization

⁵ genericization

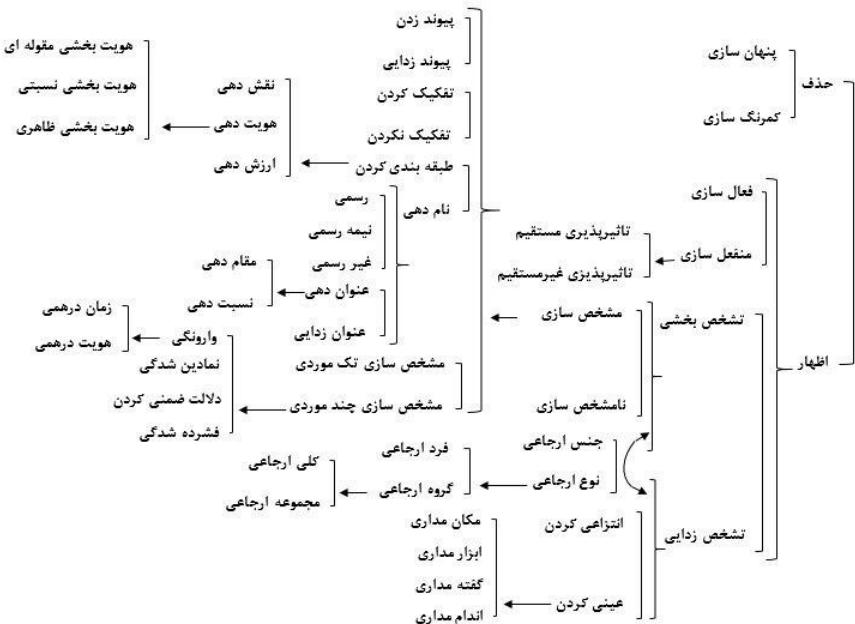
⁶ specification

⁷ individualization

⁸ assimilation

⁹ collectivization

¹⁰ aggregation

شکل ۱: مؤلفه‌های گفتمان مدار جامعه‌شناختی - معنایی ون لیون

(Van Leeuwen, 2008, p. 52)

۴. روش‌شناسی

داده‌های این پژوهش شامل پنجاه روایت از زنانی است که خشونت خانگی تجربه کرده‌اند. روایت‌های مورد بررسی از کanal تلگرامی با عنوان کارزار منع خشونت خانوادگی گرفته شده است. این کارزار برای گردآوری روایت از زنان تحت خشونت خانگی، با هدف کمک به تصویب قانونی اساسی برای حمایت از زنان تحت خشونت خانوادگی، فعالیت می‌کند. تا زمان انجام این پژوهش، در مجموع ۴۵۶ روایت در این کanal موجود بود که یا توسط خود زنان خشونت دیده یا توسط خانواده، دوستان و خویشاوندان آنها بیان شده بود. از بین ۴۵۶ روایت موجود در این کارزار، ۱۵۳ روایت مستقیماً توسط خود زنان خشونت دیده نقل شده بود که از این میان، پنجاه روایت به طور تصادفی انتخاب و با الگوی کنشگران اجتماعی (Van Leeuwen, 2008) تجزیه و تحلیل شده است. لازم به اشاره است که در این روایتها، تحلیل در سطح جمله انجام گرفته و روش تحلیل، توصیفی-تحلیلی است. در بخش تجزیه و تحلیل به منظور سهولت در خواندن نتایج، جدول‌هایی آماری ارائه شده که شامل فراوانی و درصد مؤلفه‌های گفتمان مدار به کاررفته در روایتها است. همچنین، فقط به بررسی بازنمایی کنشگران اصلی خشونت، اعم از زن خشونت دیده و افراد خشونت‌گر، بسته شده و از بررسی کنشگرانی که

نقش کم رنگی در اعمال یا تحمل خشونت داشته‌اند خودداری شده است. افزون بر کنشگرانی که به صورت آشکار بازنمایی شده‌اند و از آن‌ها نام برده شده، کنشگران اصلی که به صورت ضمیر مستتر بازنمایی شده‌اند، نیز مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است، زیرا زبان فارسی ضمیرانداز است و فاعل بسیاری از کنش‌ها، با ضمیر مستتر بازنمایی می‌شود. همان‌گونه که گفته شد، تمام پنجاه روایت از خشونت را خود زنان خشونت‌دیده‌ای که نقل کرده‌اند، تجربه کرده بودند.

۵. تجزیه و تحلیل داده‌ها

در این بخش، به تجزیه و تحلیل روایت‌های مورد بررسی می‌پردازیم. جدول‌های ارائه شده در این بخش، فراوانی و درصد وقوع مؤلفه‌های گفتمان‌مدار را نشان می‌دهد. جدول (۱) کاربرد انواع مؤلفه‌های حذف و جدول (۲) کاربرد انواع مؤلفه‌های اظهار را نشان می‌دهد. در هر دو جدول، ستون اول جدول را مؤلفه‌های گفتمان‌مدار تشکیل می‌دهد؛ ستون دوم مربوط به مؤلفه‌ای است که این که زنان خشونت‌دیده برای بازنمایی خود به کار گرفته‌اند و ستون سوم مؤلفه‌ای است که این زنان برای بازنمایی آن دسته از اعضای خانواده‌شان که به آن‌ها خشونت روا داشته‌اند، استفاده کرده‌اند. جدول (۳) نیز مجموع فراوانی و درصد مؤلفه حذف و مؤلفه اظهار را نشان می‌دهد. دلیل اینکه مجموعه‌ای از مؤلفه‌هایی که در چارچوب نظری مقاله معرفی کردیم در جدول زیر مشاهده نمی‌شود این است که در روایت‌ها از همه مؤلفه‌ها استفاده نشده و مؤلفه‌هایی به کاررفته در روایت‌ها، در جدول آمده است. لازم به اشاره است که اگر در جمله یا نمونه‌ای تمام مؤلفه‌ها بیان نشده‌اند به این دلیل است که هدف، فقط ارائه مثال‌هایی برای هر مؤلفه بوده، نه ارائه تحلیل تمام مؤلفه‌ها در این جا؛ هر چند که در تجزیه و تحلیل روایت‌ها تمام مؤلفه‌هایی به کاررفته مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته‌اند.

جدول ۱: فراوانی و درصد مربوط به انواع مؤلفه‌های گفتمان‌مدار حذف در پیوند با خشونت‌دیدگان و خشونت‌گران در روایت‌های زنان خشونت‌دیده

زنان خشونت‌دیده		افراد خشونت‌گر		انواع مؤلفه‌های گفتمان‌مدار حذف
درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
۰	۰	۳۰	۱۲	پنهان‌سازی
۱۰۰	۶	۷۰	۲۸	کم رنگ‌سازی
۱۰۰	۶	۱۰۰	۴۰	مجموع

یافته‌های جدول (۱) نشان می‌دهد که مؤلفه حذف در پیوند با بازنمایی افراد خشونت‌گر

کاربرد بیشتری داشته؛ به گونه‌ای که برای بازنمایی این افراد روی هم رفته، دوازده بار از مؤلفه گفتمان مدار پنهان‌سازی استفاده شده، ولی برای بازنمایی افراد خشونت‌دیده حتی یک بار هم استفاده نشده است. کاربرد مؤلفه کم رنگ‌سازی در پیوند با خشونت‌گران هم بیشتر از خشونت‌دیدگان است. در نمونه‌های (۱) و (۲) به شرح این مؤلفه‌ها می‌پردازیم.

۱. خشونتی که به من اعمال شده از نظر روحی مورد بی احترامی و بی حرمتی قرار گرفته‌ام که

پس از تحمل بسیار، مبتلا به بیماری شدم؛ چون از درون بسیار آزار دیدم. کسی را نداشتم برای گلایه. خیلی اوقات مورد ضرب و شتم هم قرار گرفتم.

۲. فضای خانه همیشه همراه با استرس و ترس بود، زیرا اعضای خانه برای کوچکترین کار

موردنارخواست قرار می‌گرفتند. اگر کاری انجام می‌شد که مخالف نظر پدر بود مشاجره و درگیری به وجود می‌آمد. انگار همه کارها باید مطابق میل او پیش می‌رفت حساسیت شدید روی مسائل باعث ایجاد مشکلات روحی شد تا جایی که استقلال و اعتماد به نفس از بین رفت.

همان گونه که در روایت (۱) مشاهده می‌شود، هیچ اثری از شخصیت خشونت‌گر وجود ندارد و در نتیجه پنهان‌سازی انجام گرفته‌است. در روایت (۲) خشونت‌گر که نقش فعالی در اعمال

خشونت داشته کم رنگ شده‌است؛ فردی که عامل استرس و ترس بوده، فردی که اعضای خانه را بازخواست کرده، فردی که مشکلات روحی ایجاد کرده و استقلال و اعتماد به نفس را از بین برده

حتی یک بار هم به صورت کنشگری فعال از او نام برده نشده و در کل این روایت فقط یک بار از نام برده شده‌است: «اگر کاری انجام می‌شد که مخالف نظر پدر بود»، اگرچه نقش گفتمانی

پدرو این جمله فعال‌سازی است ولی با استفاده از نقش دستوری متمم بیان شده؛ دلیل آن می‌تواند همان ترس از خشونت‌گر یا نگاه بالا به پایین خشونت‌گر به خشونت‌دیده که در جامعه

وجود دارد، باشد که البته در گفتار خود افراد خشونت‌دیده هم بازنمایانده شده‌است. در همین

روایت نمونه‌ای از کم رنگ‌سازی خشونت‌دیده هم مشاهده می‌شود؛ در دو جمله «اگر کاری انجام

می‌شد که مخالف نظر پدر بود / همه کارها باید مطابق میل او پیش می‌رفت» کنشگرانی که کارها

را انجام می‌دهند با استفاده از مؤلفه کم رنگ‌سازی بازنمایی شده‌اند و از مابقی متن می‌توان فهمید

که این کنشگران همان اعضای خانه هستند. این نوع به کارگیری می‌تواند برای به حاشیه بردن نقش

فعال خود، یا برای تأکید بر خواسته و خودخواهی خشونت‌گر باشد. در همین جمله «همه کارها

باید مطابق میل او پیش می‌رفت»، برای بازنمایی فرد خشونت‌گر، یعنی پدر، هم از کم رنگ‌سازی

استفاده شده‌است. زیرا مرجع ضمیر منفصل «او» پدر است و این موضوع از جمله‌های پیشین قبل

دریافت است، بنابراین دارای مؤلفه کم رنگ‌سازی است.

در جدول (۲) میزان استفاده از انواع مؤلفه‌های اظهار، بر مبنای فراوانی و درصد بیان شده است.

در ادامه، نمونه‌هایی برای هر یک از این مؤلفه‌های به کاررفته ارائه می‌شود.

جدول ۲: فراوانی و درصد مربوط به انواع مؤلفه‌های گفتمان‌مدار اظهار در رابطه با خشونت‌دیدگان و خشونت‌گران در روایت‌های زنان خشونت‌دیده

زنان خشونت‌دیده		افراد خشونت‌گر		انواع مؤلفه‌های گفتمان‌مدار اظهار
درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
۳۶/۱۳	۳۹	۹۴/۲۸	۶۶	فعال‌سازی
۲۳/۲۱	۶۲	۱۹/۲۷	۶۲	فعال‌سازی با استفاده از ضمیر مستتر
۵۹/۳۴	۱۰۱	۰۲/۷	۱۶	منفعل‌سازی تأثیرپذیری مستقیم
۳۴/۰	۱	۴۳/۰	۱	منفعل‌سازی تأثیرپذیری غیرمستقیم
۸۰/۴	۱۴	۰	۰	منفعل‌سازی تأثیرپذیری مستقیم با استفاده از ضمیر مستتر
۴۵/۴	۱۳	۵۸/۶	۱۵	ارزش‌دهی منفی
۳۴/۰	۱	۳۲/۱	۳	ارزش‌دهی مثبت
۸۰/۴	۱۴	۳۰/۱۹	۴۴	هویت‌دهی نسبتی
۰	۰	۸۸/۰	۲	نمادین‌شدگی
۳۴/۰	۱	۳۲/۱	۳	نامشخص‌سازی
۴۸/۵	۱۶	۰	۰	اندام‌مداری
۰	۰	۳۲/۱	۳	ابزار‌مداری
۴۲/۳	۱۰	۸۸/۰	۲	جنس‌ارجاعی
۶۸/۰	۲	۰	۰	انتزاعی‌کردن
۳۷/۱	۴	۴۳/۰	۱	مجموعه‌ارجاعی
۳۴/۰	۱	۰	۰	فردار‌جاعی
۰	۰	۳۲/۱	۳	کلی‌ارجاعی
۷۲/۱	۵	۷۵/۱	۴	پیوندزدن
۷۴/۲	۸	۳۲/۱	۳	تفکیک‌کردن
۱۰۰	۲۹۲	۱۰۰	۲۲۸	مجموع

۳. از کودکی حتی تا اکنون پسرعمویم هر وقت مرا دیده تلاش کرده در خفا به سینه‌ها و بالاتنه من دست بزنند.

۴. من همان‌قدر [که] از همسرم ناراحت و دلخورم از اون خانمی که وارد زندگیم شد بیشتر و بیشتر دلخورم، واقعاً از ش منفرم.

در مثال (۳) **پسرعمویم**، که فرد خشونت‌گر است، با استفاده از مؤلفه فعال‌سازی و نیز هویت‌دهی نسبتی بازنمایی شده است. دلیل فعال بودن کنشگر در این جمله این است که **پسرعمویم** فاعل فعل‌های «دیدن»، «تلاش کردن» و «دست زدن» است پس فعال بوده و دارای مؤلفه فعال‌سازی است. **مرا**، که فرد خشونت‌دیده است، با استفاده از مؤلفه منفعل‌سازی تأثیرپذیری مستقیم بیان شده؛ فرد خشونت‌دیده همچنین با استفاده از مؤلفه اندام‌داری، یعنی سینه‌ها و بالاتنه، بازنمایی شده است. در همه روایت‌های بررسی شده، مؤلفه اندام‌داری فقط برای بازنمایی افراد خشونت‌دیده به کار رفته و کاربرد آن یا برای بازنمایی مورد تجاوز قرار گرفتن یا برای بازنمایی مورد ضرب و شتم قرار گرفتن بوده است. در نمونه (۴) **من** که فرد خشونت‌دیده است با استفاده از مؤلفه فعال‌سازی بازنمایی شده است. در اینجا فرد خشونت‌دیده واقعاً کنشی را انجام نداده بلکه احساس خود را بیان کرده است.

۵. من از طرف همسرم مورد خشونت قرار می‌گیرم. او هر روز صبح من را وادار می‌کند به پارک بروم و برج بپرداشم. یک روز از شوهرم خواستم که صد تومان وام بگیرم ولی او عصبانی شد و در قندان را به سمت من پرت کرد. با فحش و داد و بداد من را از خودش دور کرد اگر حرف او را گوش ندهم مرا مورد ضرب و شتم قرار می‌دهد.

در نمونه (۵) فرد خشونت‌دیده که با ضمیر **من** بازنمایی شده، اگر چه نقش دستوری فاعل دارد ولی نقش گفتمانی آن در واقع منفعل‌سازی تأثیرپذیری مستقیم است؛ و **همسرم**، اگرچه با استفاده از گروه حرف اضافه بیان شده ولی نقش گفتمانی فعال‌سازی دارد. زیرا در حقیقت کارگزار **همسرم** است که خشونت اعمال کرده و این کارگزار با استفاده از مؤلفه هویت‌دهی نسبتی نیز بازنمایی گشته، چون رابطه خویشاوندی او بازنمایی شده است. در جمله «از شوهرم خواستم که صد تومان وام بگیرم» فرد خشونت‌گر، که **شوهرم** است، با مؤلفه منفعل‌سازی تأثیرپذیری مستقیم بازنمایی شده است. از آن جایی که زبان فارسی زبانی ضمیرانداز است، در بسیاری از روایت‌ها ضمیرها بسیار حذف شده بودند. در این موارد، فرض بر حضور آشکار ضمایر بود و برای جدا کردن این گونه مؤلفه‌ها از مؤلفه‌های آشکار متناظر، از پاره گفته مستتر استفاده شد؛ به این صورت که در چنین جمله‌ای، مؤلفه مربوط به بازنمایی فرد خشونت‌دیده، که خواستار

گرفتن وام بوده، با عنوان «فعال‌سازی با استفاده از ضمیر مستتر» بیان شده‌است. این نوع کاربرد ضمیرهای مستتر در روایت‌ها فراوان بود و قابل چشم‌پوشی نبود. در جمله «با فحش و داد و بیداد من را از خودش دور کرد» و جمله «... مرا مورد ضرب و شتم قرار می‌دهد» نیز همین گونه کاربرد فعل‌سازی با استفاده از ضمیر مستتر مشاهده می‌شود، لیکن برای فرد خشونت‌گر، پاره‌گفته «فحش و داد و بیداد» هم برای فرد خشوت‌گر ارزش منفی دارد.

۶. پدر و مادرم به زور شوهرم دادن. طرف شوهرم من رونوکر حساب کردن. واسه ۱۲ نفر غذا می‌پختم. پدرشوهرم زد یکی از چشمam رو کور کرد. بعد ۶ سال بچه‌دار شدم. شوهرم تو خونه پدرش من رو ترک کرد. رفت. موندم. هم کار می‌کردم هم کتک می‌خوردم.

در نمونه (۶)، جمله «هم کار می‌کردم هم کتک می‌خوردم» هم در بردارنده مؤلفه فعل‌سازی با استفاده از ضمیر مستتر است و هم در بردارنده مؤلفه منفعل‌سازی با استفاده از ضمیر مستتر. فعل‌سازی با استفاده از ضمیر مستتر من در جمله «هم کار می‌کردم» به کار رفته؛ و جمله «هم کتک می‌خوردم» اگرچه فاعل آن ضمیر مستتر من است، ولی نقش گفتمانی من منفعل‌سازی تأثیرپذیری مستقیم است و چون به صورت مستتر به کار رفته از اصطلاح «منفعل‌سازی تأثیرپذیری مستقیم با استفاده از ضمیر مستتر» استفاده شده‌است. از آن جایی که این نوع کاربرد هم بسیار مشاهده شد، امکان چشم‌پوشی از آن وجود نداشت. واژه **نوکو** ارزش منفی دارد و فرد خشونت‌دیده از این مؤلفه ارزش دهی منفی برای بازنمایی خود استفاده کرده‌است.

۷. همسرم اعتماد به شیشه دارد. ده سال است، نه تنها شیشه بلکه تریاک، متادون و غیره. سه فرزند پسر دارم و در هنگام کشیدن مواد، پسرها یم را به باد کتک می‌گیرد. تهمت می‌زند و اگر پسرها یم اقرار نکنند من با کسی رابطه دارم پسرها یم را تا حد مرگ کتک می‌زند... اگر در خانه نباشم فرزندانم امنیت جانی ندارند. با کابل به جان من می‌افتد....

در نمونه (۷)، هم شاهد کاربرد مؤلفه هویت‌دهی نسبتی هستیم، **همسرم** و **پسرها یم**. افزون بر این، شاهد کاربرد مؤلفه ابزارمداری هم هستیم: «با کابل به جان من می‌افتد». در اینجا کنشگر فعل بازنمایی نشده و از ابزار کتک‌زدن برای بازنمایی استفاده شده‌است.

۸... مردان آزادی جنسی داشتند ولی زنان باید نجیب می‌بودند. دخترها با ازدواج ارزش گذاری می‌شوند.

۹... مادرم همیشه دعوام می‌کرد که دختر نباید بالای ۲۰ سال مجرّد بمنه و باید به سرعت ازدواج کند.

در نمونه‌های (۸) و (۹) شاهد کاربرد مؤلفه جنس ارجاعی هستیم؛ جنس ارجاعی یعنی حالتی

که همه کنشگران را در بر می‌گیرد و استثنای پذیر نیست. واژه‌های **مردان، زنان و دخترها** در نمونه (۸) و واژه **دختر** در نمونه (۹) مواردی از کاربرد مؤلفه جنس‌ارجاعی در روایت‌های مورد بررسی است.

جدول ۳: فراوانی و درصد مجموع مؤلفه‌های حذف دربرابر بسامد و درصد مجموع مؤلفه‌های اظهار

درصد	فراوانی	
۱۳/۸	۴۶	مجموع مؤلفه‌های حذف
۸۷/۹۱	۵۲۰	مجموع مؤلفه‌های اظهار
۱۰۰	۵۶۶	کل

جدول (۳) که آمار مجموع مؤلفه‌های حذف و آمار مجموع مؤلفه‌های اظهار را بر مبنای فراوانی و درصد نشان می‌دهد، نمایانگر آن است که در روایت‌های مورد بررسی، میزان استفاده از مؤلفه اظهار به مراتب بیشتر از مؤلفه حذف بوده و این نشان می‌دهد که تولید کنندگان روایت‌ها کوشیده‌اند کارگزاران را، از جمله افراد خشونت‌گر و خشونت‌دیده، چه به صورت فعال، چه به صورت منفعل و چه با استفاده از سایر مؤلفه‌های اظهار، نشان دهند.

روی هم رفته، ارقام و تجزیه و تحلیل‌های انجام گرفته بر روی روایت‌ها نشان می‌دهد که زنان خشونت‌دیده برای بازنمایی خود از مؤلفه‌های کمتر و برای بازنمایی افراد خشونت‌دیده از مؤلفه‌های بیشتری بهره گرفته‌اند. مؤلفه‌هایی که برای بازنمایی افراد خشونت‌گر بیشترین فراوانی را داشته‌اند به ترتیب مشتمل اند بر فعال‌سازی (۹۴/۲۸٪)، فتال‌سازی با استفاده از ضمیر مستتر (۱۹/۱۹٪)، هویت‌دهی نسبتی (۱۹/۳۰٪)، منفعل‌سازی تأثیرپذیری مستقیم (۰۲/۰٪)، ارزش‌دهی منفی (۵۸/۶٪) و کم‌رنگ‌سازی (۷۰/٪). مؤلفه‌های پرسامد برای بازنمایی افراد خشونت‌دیده به ترتیب مشتمل اند بر منفعل‌سازی تأثیرپذیری مستقیم (۳۴/۵۹٪)، فعال‌سازی با استفاده از ضمیر مستتر (۲۱/۲۳٪)، فعال‌سازی (۱۳/۳۶٪) و اندام‌داری (۴۸/٪).

در پیوند با بازنمایی افراد خشونت‌گر از مؤلفه‌های پنهان‌سازی و کم‌رنگ‌سازی به میزان بیشتری بهره گرفته شده؛ که دلیل آن می‌تواند تأکید بر مورد خشونت قرار گرفتن افراد خشونت‌دیده، یا نگاه بالا به پایینی که در جامعه درمورد زنان وجود دارد، باشد. همچنین می‌تواند به این سبب باشد که چون خشونت‌گرها عضوی از خانواده خشونت‌دیدگان هستند، افراد خشونت‌دیده نخواسته‌اند اعضای خانواده خود را آنقدر هم بد جلوه بدھند و در نتیجه به طور

غیرمستقیم به آن‌ها اشاره کرده‌اند.

نخستین مؤلفه پرسامد در پیوند با افراد خشونت‌گر مؤلفه فعال‌سازی است، چه به صورت آشکار و چه به صورت مستتر. دلیل پرسامد بودن آن این است که افراد خشونت‌گر هستند که کنش و در واقع خشونت را انجام می‌دهند و افراد خشونت‌دیده متحمل این خشونت می‌شوند و انتظار می‌رود که در این رابطه، استفاده از مؤلفه فعال‌سازی برای خشونت‌دیدگان کمتر باشد و بر عکس، بیشتر از مؤلفه منفعل‌سازی برای بازنمایی خشونت‌دیدگان استفاده شود. یافته‌ها نشان می‌دهد که اگرچه در پیوند با افراد خشونت‌دیده به میزان کمتری از مؤلفه فعال‌سازی، هم آشکار و هم ضمیر مستتر، بهره گرفته شده، ولی به هر حال کاربرد این مؤلفه در روایت‌ها کم نبود؛ دلیلش شاید این باشد که افراد خشونت‌دیده خود را هم مقصّر می‌دانند و جایگاه پایینی برای خود متصوّر هستند. همان نگاه بالا به پایین که در جامعه وجود دارد در ذهن و ایدئولوژی حاکم بر افراد خشونت‌دیده هم وجود دارد و در گفتارشان هویتاً می‌شود.

پرسامدترین مؤلفه برای بازنمایی افراد خشونت‌دیده، مؤلفه منفعل‌سازی است، چه به صورت آشکار و چه به صورت ضمیر مستتر. طبیعی است که چنین نتیجه‌ای به دست آید و درواقع همین انتظار می‌رفت. چون این افراد خشونت‌دیده هستند که متحمل خشونت و کنش شده‌اند و خودشان کنش چندانی انجام نداده‌اند، در نتیجه بیشتر از مؤلفه منفعل‌سازی برای بازنمایی آن‌ها استفاده می‌شود. استفاده از این مؤلفه برای بازنمایی افراد خشونت‌دیده گاهی اوقات برای به حاشیه بردن خود و تأکید بر عمل خشونت و نیز پرنگک‌تر کردن خشونت بوده‌است. گاهی اوقات افراد خشونت‌دیده اگرچه نقش دستوری فاعل داشته‌اند، یا به صورت ضمیر متصل بیان شده‌اند، ولی نقش گفتمانی آن‌ها منفعل بوده‌است.

مؤلفه اندام‌داری فقط برای بازنمایی افراد خشونت‌دیده به کار رفته‌است، آن هم برای بازنمایی کنک خوردن یا مورد تجاوز قرار گرفتن. استفاده از مؤلفه اندام‌داری می‌تواند نمایانگر کم‌همیت بودن خشونت‌دیده در ذهن خود و تأکید بر مورد خشونت قرار گرفتن باشد. مؤلفه اندام‌داری فقط برای بازنمایی فرد خشونت‌گر به کار رفته‌است. این نوع بازنمایی می‌تواند نشان‌دهنده به حاشیه بردن خشونت‌گر توسط خشونت‌دیده و سلب مسئولیت از او باشد. مؤلفه هویت‌دهی نسبتی برای بازنمایی خشونت‌گران بسیار به کار رفته‌است. دلیل آن هم این بوده که افراد خشونت‌گر اعضای خانواده افراد خشونت‌دیده بوده‌اند و طبیعی است که افراد خشونت‌دیده، اعضای خانواده خود را با استفاده از هویت‌دهی نسبتی، نظری پدر و مادرم، هسپرم، برادرم و موارد مشابه، بازنمایی کنند.

در روایت‌های مورد بررسی، برای بازنمایی افراد خشونت‌گر و افراد خشونت‌دیده تقریباً به یک اندازه از مؤلفه ارزش‌دهی منفی استفاده شده است و تفاوت آن چندان زیاد نیست (۵۸/۶٪ برای بازنمایی افراد خشونت‌گر و ۴۵/۴٪ برای بازنمایی افراد خشونت‌دیده). این نوع به کارگیری می‌تواند نمایانگر این امر باشد که افراد خشونت‌دیده تقریباً به همان میزانی که افراد خشونت‌گر را مقصّر می‌دانند، خود را نیز مقصّر می‌دانند و جایگاه پایینی برای خود در نظر می‌گیرند.

۶. نتیجه‌گیری

مقاله حاضر با هدف بازنمایی تعامل زبان از یک سو، و اندیشه و ایدئولوژی اهل زبان در پیشگاه تولید روایت توسط زنان خشونت‌دیده از سویی دیگر، به بررسی موضوع خشونت خانگی پرداخته و ابزار مورد استفاده، مدل کنشگران اجتماعی ون لیون (۲۰۰۸) بوده است. با واکاوی روایت‌های مورد بررسی دریافیم که کاربرد مؤلفه حذف در مقایسه با مؤلفه اظهار بسیار محدود بوده است. این امر می‌تواند نمایانگر آن باشد که کنشگران به صورت برجسته نشان داده شده‌اند. به طور کلی، زنان خشونت‌دیده، برای بازنمایی افراد خشونت‌گر به میزان بیشتری از مؤلفه‌های گفتمان مدار جامعه‌شناختی-معنایی بهره می‌گیرند. تفاوت کاربرد برخی از مؤلفه‌ها برای بازنمایی افراد خشونت‌گر و افراد خشونت‌دیده، چشمگیر است. از مؤلفه‌های حذف، هویت‌دهی نسبی و فعال‌سازی و ارزش‌دهی منفی به میزان بسیار بیشتری برای بازنمایی افراد خشونت‌گر، و از مؤلفه‌های منفعل‌سازی، اندام‌مداری و جنس‌ارجاعی به میزان بسیاری بیشتری برای بازنمایی افراد خشونت‌دیده بهره گرفته شده است. یافته‌ها نشان داد که این نوع و میزان استفاده از مؤلفه‌ها شاید نمایانگر تصوّر جایگاه پایین تر زنان خشونت‌دیده از خودشان باشد. از این رو، این افراد خشونت دیده، افرون بر خشونت‌گر، خودشان نیز در تحمل خشونت شاید تا اندازه‌ای گناه‌کار باشند، و تقریباً همان اندازه به اعضای خانواده، هر چند هم که خشونت‌گر باشند، ارزش منفی می‌دهند که به خود می‌دهند. در نهایت، اینکه نگاه بالا به پایینی که در جامعه در مورد زنان وجود دارد، در گفتار و در نتیجه در ایدئولوژی خود زنان هم وجود دارد. برای تغییر ایدئولوژی حاکم بر جامعه و برای شکستن سنت‌های مضر و تبعیض کننده، لازم است که ابتدا زنان دیدگاه مثبتی نسبت به خود داشته باشند تا در پی آن، سایر اعضای جامعه هم دیدگاه برابر و مثبتی به آن‌ها داشته باشند.

فهرست منابع

- آقاگل زاده، فردوس (۱۳۸۵). تحلیل گفتمنان انتقادی: تکوین تحلیل گفتمنان در زبان‌شناسی. تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
- آقاگل زاده، فردوس، رضا خیرآبادی و ارسلان گلفام (۱۳۹۲). «مطالعه تطبیقی شیوه بازنمایی کنشگران ایرانی و غربی در پرونده هسته‌ای ایران در رسانه‌های بین المللی». جستارهای زبانی. سال ۴. شماره ۱ (پیاپی ۱۳). صص ۱-۱۹.
- اسدی، مسعود، ارسلان گلفام، فردوس آقاگل زاده و آزیتا افراشی (۱۳۹۴). «مؤلفه‌های زبان‌شناختی و جامعه‌شناختی- معنایی و بازنمایی کنشگران اجتماعی در متون مطبوعاتی». جستارهای زبانی. سال ۶. شماره ۲ (پیاپی ۲۳). صص ۱-۲۴.
- اعزازی، شهلا (۱۳۸۳). «اساختار جامعه و خشونت علیه زنان». رفاه اجتماعی. سال ۴. شماره ۱۴. صص ۲۲-۴۳.
- پهلوان نژاد، محمدرضا، رحمان صحراء‌گرد و محمد‌هادی فلاحتی (۱۳۸۸). «شیوه‌های بازنمایی کارگزاران اجتماعی در نشریات دوره مشروطه از منظر گفتمنان‌شناسی انتقادی با عنایت به مؤلفه‌ها گفتمنان مدار جامعه‌شناختی معنایی». زبان‌شناسی و گویش‌های خراسان. شماره ۱. صص ۷۳-۵۱.
- حلاح‌زاده بناب، حسین، سید فرید خلیفه‌لو و فردوس آقاگل زاده (۱۳۹۷). «توصیف و تحلیل ساخت‌های ایدئولوژیک در گفتمنان دادگاه خانواده، زن‌های خواستار طلاق بر پایه دیدگاه و ندایک (۲۰۰۶): رویکرد زبان‌شناسی حقوقی». زبان‌پژوهی. سال ۱۰. شماره ۲۸. صص ۳۱-۵۸.
- خانی، سعید، جمال ادهمی، علی حاتمی و جواد بنی عامریان (۱۳۸۹). «بررسی خشونت خانوادگی در میان خانواده‌های شهر دهگلان با تأکید بر خشونت علیه زنان». مطالعات جوانان. سال ۱. شماره ۳. صص ۹-۶۷.
- رحمیان، جلال و فرشته محمدپور (۱۳۹۷). «تحلیل گفتمنان انتقادی شخصیت زنان در داستان «مالیخولیای محبوب من»». مطالعات ادبیات تطبیقی. سال ۱۲. شماره ۴۸. صص ۲۲۴-۰۵.
- صحراء‌گرد، رحمان و حکیمه شیروانی (۱۳۹۱). «بازنمایی هویت شهروندان ایرانی مهاجر در متون مطبوعاتی داخل و خارج از کشور از منظر گفتمنان‌شناسی انتقادی با عنایت به مؤلفه‌های گفتمنان مدار جامعه‌شناختی- معنایی». دومین هم‌نکری تحلیل گفتمنان و کاربردشناختی. به کوشش فردوس آقاگل زاده. تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی. صص ۲۵۶-۲۷۳.
- صادیق سروستانی، رحمت الله (۱۳۸۳). آسیب‌شناسی اجتماعی (جامعه‌شناسی انحرافات اجتماعی). تهران: انتشارات آن.
- یارمحمدی، لطف الله (۱۳۸۵). ارتباطات از منظر گفتمنان‌شناسی انتقادی. تهران: انتشارات هرمس.
- یارمحمدی، لطف الله و لیدا سیف (۱۳۸۳). «بازنمایی کارگزاران اجتماعی در منازعات فلسطین و اسرائیل از طریق ساختارهای گفتمنان مدار جامعه‌شناختی- معنایی». کنفرانس زبان‌شناسی ایران. شماره ۶. صص ۴۴۰-۴۲۱.

References

- Abdul Razzaq, Sh. Kh. (2012). Discourse analysis of the representation of migrant workers in the star online Newspaper. *Asian Journal of Humanities and Social Sciences (AJHSS)*, 1 (3), 114-131.
<https://ajhss.org/archives/Vol1Issue3.htm>
- Aghagolzadeh, F. (2006). *Critical discourse analysis*. Tehran: Scientific-Research co. (in Persian)
- Aghagolzadeh, F., Kheirabadi, R., & Gofam, A. (2013). The comparative study of the linguistic representation of Iranian and Western actors of Iran's nuclear program in international media (Van Leeuwen's Model (2008)). *Scientific Research Journal of Language Related Research*, 4 (1), 1-19.([in Persian])
<http://lrr.modares.ac.ir/article-14-2826-fa.html>
- Asadi, M., Gofam, A., Aghagolzadeh, F., & Afrashi, A. (2015). Linguistic and socio-semantic components and representation of social actors in press texts. *Language Related Research*, 6(23), 1-24 (in Persian)
<http://lrr.modares.ac.ir/article-14-1977-fa.html>
- Ezazi, S. (2005). Society structure and violence against women, *Social Welfare Quarterly*, 4 (14), 59-96. (in Persian)
<http://refahj.uswr.ac.ir/article-1-1894-fa.html>
- Fairclough, N. (1989). *Language and power*. London: Longman.
- Fairclough, N. (2001). *Language and power*. London: Longman.
- Fowler, R. (1991). *Language in the News: Discourse and ideology in the press*. London: Routledge.
- HallajZadeh Bonab, H., KhalifeLoo, S. F., & AghagoolZadeh, F., (2018). Description and analysis of ideological structures in family court discourse, divorce demanding women, based on Van Dijk (2006). *Journal of Language Research*, 10 (28), 31-58. (in Persian)
- Jorgenson, M., & Philips, L. (2002). *Discourse analysis as theory and method*. London: Sage Publications.
- Khani, S., Adhami, J., Hatami, A., & Bani Amerian, J. (2011). A study of domestic violence among families of Dehgolan City, with emphasis on violence against women, *Sociological Studies of Youth*, 1 (3), 67-90. (in Persian)
<http://noo.rs/CT6QC>
- Martinez Lirola, M. (2014). Legitimating the Return of Immigrants in Spanish Media Discourse. *Brno Studies in English*, 40 (1), 129-147.
- Pahlavannezhad, M., Sahragard, R., & Fallahi, M. (2009). The methods of representing social activists in the publications of Mashroutiyat period from a critical discourse analysis perspective regarding socio-semantic discoursal features. *Journal of Linguistics and Khorasan Dialects*, 1 (1), 51-73. (in Persian) <http://noo.rs/pG2OB>
- Rahimian, J., & Mohammadpour, F. (2019). Critical discourse analysis of women's personality in the story of "My Favorite Melancholy". *Comparative Literature Studies*, 12 (48), 205-224 (in Persian) <http://noo.rs/lGsCZ>
- Rayhan, B. M., Heriyanto, M., & Citraresmana, E. (2013). The exclusion strategies of the representation of social actors in the case of FPI's rejection to Lady Gaga's performance in Indonesia on the Jakarta post newspaper headlines (A CDA Approach). *International Journal of Language Learning and Applied Linguistics World (IJLLAW)*, 4 (3), 33-49. URL:
<https://www.yumpu.com/en/document/view/51848354/the-exclusion->

- strategies-of-the-representation-of-social-actors-in-the-
- Risdaneva, R. (2018). A critical discourse analysis of women's portrayal in News reporting of sexual violence. *Studies in English Language and Education*, 5 (1), 126-136. <https://doi.org/10.24815/siele.v5i1.9433>
- Sahragard, R., & Shirvani, H. (2013). Representation of the identity of Iranian immigrant citizens in press texts inside and outside the country from the perspective of critical discourse analysis regarding the socio-semantic features. In F. Aghagol Zadeh (Ed.), *Second conference on discourse analysis and pragmatics* (pp. 256-273). Tehran: Institute for Humanities and Cultural Studies. (in Persian)
- Sidiq Sarvestani, R. (2005). *Social pathology (sociology of deviance)*. Tehran: An publication. (in Persian)
- Van Leeuwen, T. (1993). *Language and representation: The recontextualisation of participants, activities and reactions* (Doctoral dissertation). University of Sydney, Sydney, Australia.
- Van Leeuwen, T. (1996). The representation of social actors in C. R. Caldas-Coulthard and M. Coulthard (Eds.), *Texts and practices: Readings in critical discourse analysis* (32-70). London: Routledge.
- Van Leeuwen, T. (2008). *Discourse and practice: New tools for critical discourse analysis*. Oxford University Press.
- Yarmohammadi, L. (2006). *Communication from the perspective of critical discourse analysis*. Tehran: Hermes Publications. [(in Persian)]
- Yarmohammadi, L. & Seif, L. (2004). Representation of social actors in Palestinian and Israeli conflicts through socio-semantic features. *Iran Linguistics Conference*, 6, 421-440. (in Persian) URL: <http://noo.rs/vR16V>

وب‌گاه‌ها

<https://harchyz.xyz/telegramCh/pdvcir>.

© 2020 Alzahra University, Tehran, Iran. This article is an open-access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0 license) (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>).